

Jeg tror nemlig, det er ligesom med de gode Gerninger: de bærer vist Lønnen i sig selv.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kan maa-ske have Ret i, at der nok er en hel Del, der gerne vil være Ministre, men der findes virkelig ogsaa Mænd, for hvem det er en Overvindelse, og ogsaa Mænd, som ikke kan bekvemme sig til at foretage det Skridt, som de helst vil være fri for at tage. Og det er nu ikke altid sikkert, at de, der har størst Lyst til at være Ministre, er de, der er bedst egnede.

Korsgaard: Den højtærede Statsminister kan naturligvis godt fremsætte en saadan Udtalelse, men jeg tror, han vil have meget svært ved, hvis han blev stillet overfor den Opgave at skulle finde Mænd, om hvem man kunde sige, at det for Nationen virkelig betød noget særligt, om de blev Ministre, saa at udpege Folk, som sagde, at de ikke vilde være det. Jeg tror ikke, der findes saadanne. Jeg tror, der er mange for mange, der gerne vil være Ministre, og der er kun faa, der kan blive det. Jeg vil i alle Livets Forhold, saa vidt det staaer til mig, have Lov til at pille Fjerene væk, saa snart der er Tale om, at man skal være de paagældende taknemmelig, fordi de har indladt sig paa at være Ministre, thi det tror jeg i Almindelighed ikke, der er nogen særlig Grund til. Lad os se paa hinanden som Mennesker, hvad enten vi sidder paa Ministerbænken eller paa Oppositionsbænken, vi er hverken større eller mindre af den Grund, og derfor skal vi heller ikke stille denne ene Stilling op som noget saa forfærdelig besværligt. Man kunde jo ogsaa sige, at man skulde være en Mand taknemmelig, fordi han vil paatage sig det Besvær at være Rigsdagsmand, men jeg for mit Vedkommende vil paastaa, at hvis det ikke havde interesseret mig, vilde jeg ikke være blevet Rigsdagsmand. Og paa samme Maade kan man vist sige, at en Mand ikke bliver Minister, hvis det ikke interesserer ham.

Da der vist endnu er et halvt Minut tilbage af Tiden for den korte Bemærkning, vil jeg sige et Par Ord om det, som jeg egentlig vilde tale om, nemlig om Dommerne. Jeg er jo ikke Jurist, men jeg be-

tragter Dommere som en Klasse for sig; heller ikke de behøver at være bedre end vi andre i al Almindelighed, men de er samlet et Led i vor Forfatning, de skal dømme om Ting, som Rigsdagen kan foretage sig, og om hvis Kvalitet der i høj Grad diskuteres udenfor denne Sal. Min Opfattelse er den — og den har jeg søgt at arbejde for gennem det Ændringsforslag, jeg har været med til at stille —, at Dommerstanden saa lidt som muligt bør inficeres med Afhængighed af den tilfældigt siddende Minister, hvad enten han er af den ene eller den anden Slags; derfor tror jeg, man gør klogest i at holde Linien ren. De paagældende, som eventuelt maa gaa af, finder jo nok før eller senere igen et Embede, der passer til deres Kræfter.

Rode: Det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen har som mit Partis Ordfører udtalt sig om alle de Spørgsmaal, hvortil vi har taget Stilling, om alle vore Ændringsforslag og om de andre Partiers Ændringsforslag, kun et enkelt Spørgsmaal har han ikke omtalt. Til alt, hvad han har sagt, giver jeg ham Tilslutning og skal kun knytte nogle Bemærkninger til det enkelte Punkt, der ikke blev berørt. Det drejer sig om den nye Ordning af Ministerpensionerne, som foreslaas af den højtærede Regering, men da den ærede Statsminister har knyttet dette Spørgsmaal sammen med et andet, nemlig med Spørgsmaalet om Ministrenes Bistillinger, vil jeg ogsaa komme noget ind herpaa.

Ministerlønningerne og Ministerpensionerne her i Landet har haft den Skæbne, at de stadig er blevet mindre og mindre, de har aldrig været saa ringe, som de er nu. Talmæssigt er de naturligvis større, men hvis man undersøger Værdien af en Ministerlønning, den Gang denne var 12 000 Kr., og Værdien af en Ministerlønning nu, vil man se, at Fortiden værdsatte en Minister adskilligt højere, end vi gør, og det samme gør sig gældende med Hensyn til Pensionerne.

Naar den højtærede Statsminister mener, at der er Grund til at ændre Pensionerne, fordi der nu er Udsigt til mere kortvarige Ministerier end tidligere, er denne Begrundelse ikke rigtig. Hvis man undersøger Ministerierne siden 1901, Systemskiftet, og undtager de tre ganske kortva-